

Vi risikere, at vi under Krigsforhold eller under Omstændigheder, hvor en Krig stærkt truer, ere udsatte for delvis at maatte ødelægge Broen netop for at forhindre Samfærdselen. Og, som sagt, disse militære Foranstaltninger ere ikke medtagne i Forslaget. Inden jeg slutter, måa jeg have Lov til at omtale den Indflydelse, som Forslaget vil faa for den By, jeg repræsenterer. Hvis dette Projekt med en fast Bro og Omlægning af Banerne gennemføres, er det i sin Orden, at saa kommer Fredericia ikke til at indtage den Stilling som et Knudepunkt for Jærnbanelettet her i Landet, som den nu indtager. Hvis man fører Banen paa den jyske Side op fra Lille Bælt saa langt Nord paa, at den ogsaa støder til Nordbanen, sker der simpelthen dette, at Fredericia By bliver kastet uden for den almindelige Samfærdsel, og hvad det har at betyde for en By, behøver jeg vistnok kun at nævne for de ærede Medlemmer, saa ville de med det samme forstaa det. Det fra nu at være Knudepunkt paa en saa vigtig Jærnbanelinie, som det i Virkeligheden er, at synke ned til et ligge ganske afsides fra Jærnbaneforbindelsen er jo noget, der vil ramme en By ganske føleligt. Derfor mener jeg, at sammen med de pekuniære Overvejelser, som selvfølgelig vil komme til at foregaa i et Udvalg, kan det dog heller ikke lades rent ude af Betragtning, hvilken Indflydelse det vil have paa en By som Fredericia. Man kan dog ikke uden videre, synes det mig, forrykke de økonomiske Forhold i den Grad, som her vilde ske. Ejendomspriserne f. Eks. inden for Byen vilde jo blive meget mindre, maaske kun det halve af, hvad de ere i dette Øjeblik. Jeg mener derfor, at dette ogsaa er et Forhold, som om det end ikke bliver det afgørende, under alle Omstændigheder maa tages i Betragtning, naar man skal overveje, om man skal gaa til det meget betydelige og meget bekostelige Skridt at føre en fast Bro over Lille Bælt.

Lohmann: Skönt jeg, ligesom adskillige af de ærede Herrer, der have haft Ordet før mig, føler mig ikke saa ganske lidt imponeret af de Millioner, som den højtærede Indenrigsminister saa frimodig fører frem for os i det Lovforslag, som her foreligger til Behandling. (Jeg) dog så Hovedsagen af den Mening, at det foreliggende Lovforslag fortjener at fremmes, og jeg vil derfor medgive det min Anbefaling paa Vejen. Jeg kan ikke undlade at udtale min Forundring over den For-

dringsløshed, som i Dag gør sig gældende her i Folketinget over for Jærnbanevæsenet. Hvor er Tonen ikke forskellig fra tidligere Dage. Denne uhyre Nøjsomhed er meget sjælden til daglig Brug; da plejer man ret godt at stille Fordringer. Men i Dag synes man at være saa uhyre nøjsom. Skulde dette monstro komme af, at man mærker, at nu gælder det Millioner? Der tales i Motiverne til Lovforslaget om de berettigede Krav, der kunne stilles til Personbefordringen og Godstransporten. Jeg vil derom sige, at Kravene ere kun berettigede, for saa vidt man er villig til at vederlægge dem med klingende Mønt, ellers ikke. Hvis man svigter i den Henseende og ikke vil ud med Millionerne, har man ikke Ret til at stille stedsstige Krav til Jærnbanevæsenets stadsige og videre Udvikling. Der er end paa det foreliggende Forslag nogle Punkter, som jeg mener, at man absolut og helti kan anbelale til Fremme, og andre Punkter, over hvilke jeg mener, at man maa stille sig noget mere reserveret; men om det hele vil jeg ganske villig indrømme, at det fortjener den allernøjeste Overvejelse af Rigsdagen, og navnlig fortjener det at overvejes i Sammenhæng med de andre store Jærnbaneforslag, som enten ere forelagte, eller som der er Udsigt til at faa forelagte i den nær Fremtid. Jeg skal i min Omtale af Lovforslaget holde mig paa det Omraade, hvor jeg er bedst kendt, og hvor jeg mener paa Grund af mit personlige Kendskab at have en vis Ret til at tale med om denne Sag. Det er de særlige Forholdovre paa Fyn. Det er Lovforslagets § 14, og i den Unders., foreslaas der 6,000,000 Kr. til Dobbeltspor fra Nyborg til Kavslunde, med tilsvarende Ombygning eller Udvidelser af samtlige Stationer paa Linien. Jeg indrømmer, det er en meget betydelig Udgift, men det skal ogsaa siges, at det er en Hovedroute af første Rang i vort Jærnbanevæsen, en Hovedroute, som vi slet ikke have Mage til uden for Kjøbenhavns Omegn, som vi slet ikke kunne undvære, og som ikke kan erstattes paa nogen Maade af alle de Røtter, som ere fremstillede her af forskellige ærede Medlemmer. Jeg holder mig forvisset om, at vi aldrig naa det Tidspunkt, da vi ere i Stand til, saa meget som det er nødvendigt, at lede Rejsestrømmen fra denne Hovedroute over til Sidelinieme. Den vil vedblive at hævde sin Rang som Hovedroute og maa derfor udvikles, efter som Tiden kræver det. Det giver for Resten et ret interessant Billede af Jærnbaneforholdene paa Fyn, naar man lægger